

- 3) Întrucât anexele VI și VII la Regulamentul nr. 543/2008, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 1239/2012, sunt suficient de exacte pentru a realiza controalele asupra puilor congelați sau congelați rapid destinați exportului cu restituire la export, împrejurarea că un stat membru nu a adoptat măsurile practice a căror adoptare este prevăzută la articolul 18 alineatul (2) din regulamentul menționat nu face aceste controale inopozabile întreprinderilor în cauză.
- 4) Exportatorul de pui congelați sau congelați rapid poate, în conformitate cu articolul 118 alineatul (2) și cu articolul 119 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului vamal comunitar (Codul vamal modernizat), pe de o parte, să asiste personal sau să fie reprezentat la verificarea mărfurilor în cauză sau la prelevarea de eșantioane și, pe de altă parte, să solicite o verificare a mărfurilor respective sau o eșantionare suplimentară a acestora în cazul în care consideră că rezultatele obținute de autoritățile competente nu sunt valabile.

(¹) JO C 190, 8.6.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 9 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Düsseldorf – Germania) – GE Healthcare GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Cauza C-173/15) (¹)

[*Trimitere preliminară — Uniunea vamală — Codul vamal comunitar — Articolul 32 alineatul (1) litera (c) — Stabilirea valorii în vamă — Redevențe sau drepturi de licență referitoare la mărfurile care sunt evaluate — Noțiune — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Articolul 160 — „Condiție a vânzării” mărfurilor evaluate — Plata redevențelor sau a drepturilor de licență în beneficiul unei societăți legate atât de vânzătorul, cât și de cumpărătorul mărfurilor — Articolul 158 alineatul (3) — Măsuri de ajustare și de defalcare*]

(2017/C 144/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: GE Healthcare GmbH

Pârât: Hauptzollamt Düsseldorf

Dispozitivul

- 1) Articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că, pe de o parte, nu impune ca valoarea redevențelor sau a drepturilor de licență să fie stabilită la momentul încheierii contractului de licență sau la momentul nașterii datoriei vamale pentru ca aceste redevențe sau drepturi de licență să fie considerate referitoare la mărfurile care sunt evaluate și, pe de altă parte, permite ca redevențele sau drepturile de licență menționate să fie „referitoare la mărfurile care sunt evaluate”, chiar dacă aceste redevențe sau drepturi de licență se referă numai parțial la mărfurile menționate.
- 2) Articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1791/2006, și articolul 160 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1875/2006 al Comisiei din 18 decembrie 2006, trebuie interpretate în sensul că redevențele sau drepturile de licență constituie o „condiție a vânzării” mărfurilor evaluate atunci când, în cadrul aceluiași grup de societăți, plata acestor redevențe sau drepturi de licență este solicitată de o întreprindere legată atât de vânzător, cât și de cumpărător și este achitată în beneficiul aceleiași întreprinderi.

- 3) Articolul 32 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1791/2006, și articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1875/2006, trebuie interpretate în sensul că măsurile de ajustare și, respectiv, de defalcare prevăzute de aceste dispoziții pot fi aplicate atunci când valoarea în vamă a mărfurilor în cauză nu a fost stabilită în temeiul articolului 29 din Regulamentul nr. 2913/92, cu modificările ulterioare, ci al metodei subsidiare prevăzute la articolul 31 din regulamentul menționat.

⁽¹⁾ JO C 236, 20.7.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 martie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour constitutionnelle – Luxemburg) – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-321/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în Uniunea Europeană — Directiva 2003/87/CE — Articolul 3 litera (a) — Articolele 11 și 12 — Încetarea activităților unei instalații — Restituirea cotelor neutilizate — Perioada 2008-2012 — Lipsa despăgubirii — Economia sistemului de comercializare a cotelor de emisie)

(2017/C 144/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Dispozitivul

- 1) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei legislații naționale care permite autorității competente să solicite restituirea fără despăgubire, totală sau parțială, a cotelor neutilizate care au fost acordate în mod necorespunzător unui operator, ca urmare a încălcării de către acesta din urmă a obligației de a informa la timp autoritatea competentă despre încetarea exploatarei unei instalații.
- 2) Cotele acordate după ce un operator a încetat activitățile desfășurate la instalația căreia îi sunt aferente cotele respective, fără a informa în prealabil despre aceasta autoritatea competentă, nu pot fi calificate drept „cote” de emisie, în sensul articolului 3 litera (a) din Directiva 2003/87.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.